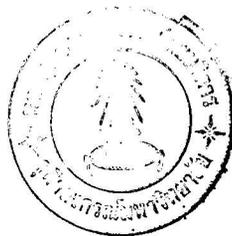

การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลกับ
การอบรมสั่งสอนของบิดามารคาคาทาคามัทสึนะ
ของเด็กวัยรุ่นไทยและเด็กวัยรุ่นลูกจีน

(A Comparative Study of Achievement Motives
and the Socialization Process as Perceived by
Thai and Second - Generation Chinese
Adolescents)

โดย

นางสาวเพราพรณ ประสิทธิ์ภา ค.บ.

วิทยานิพนธ์นี้

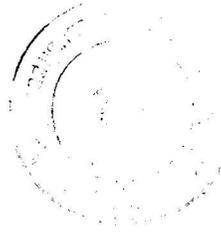
เป็นส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แผนกวิชาจิตวิทยา

พ.ศ. ๒๕๑๐

002166

I16932994

มติกรรมประกาศ

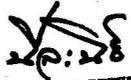

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทั้งนี้เพราะผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์หลายท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุรี จุติกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัทธยา สายหนู และอาจารย์ประสาร มาลากุล ที่กรุณาใช้เวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ ความคิดเห็นตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและให้กำลังใจแก่ผู้เขียนตลอดมา อาจารย์ ดร.พนธ์ สะเพียรชัย ได้กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้สถิติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจริต เพ็ชรขอม อาจารย์จันทอร บุรณบรรพต อาจารย์เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว และอาจารย์ สุภาพรรณ พรหมพิทักษ์ ได้กรุณาช่วยแปลและเรียบเรียงแบบทดสอบและแบบสอบถาม ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของอาจารย์ทุกท่านและขอกราบขอบพระคุณไว้ในที่นี้ด้วย

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ใหญ่และคณาจารย์ โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ซึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณ สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อน ๆ และนิสิตชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๗ คน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บและรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

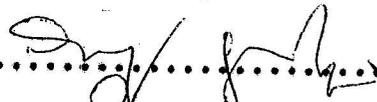
อนึ่งผู้เขียนขอขอบพระคุณสภาวิจัยแห่งชาติ และบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาให้ทุนในการวิจัย

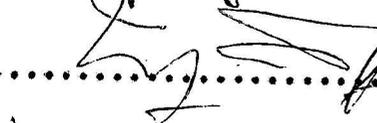
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยพนธฉบับนี้เป็นส่วน
ประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญามหาบัณฑิต

นาง

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ

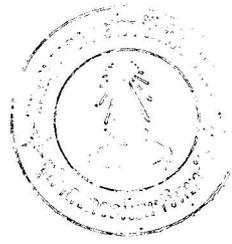
 กรรมการ

 กรรมการ

ดร. อรุณ งามฤกษ์ กรรมการ

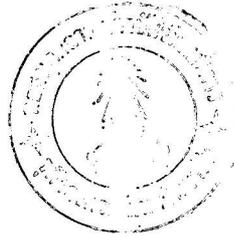
อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ดร. สายสุวิ จุติกุล

วันที่ ... § ... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2510

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลกับการอบรมสั่งสอนของมีคามารคาตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นไทยและเด็กวัยรุ่นลูกจีน ตัวอย่างประชากรเป็นเด็กชายวัยรุ่นจากโรงเรียนโครมศรีวิทยาลัย อายุ ๑๒ - ๑๘ ปี จำนวน ๘๒๐ คน ทุกคนตอบแบบทดสอบ Sentence Completion Test และแบบสอบถามการอบรมสั่งสอน ในจำนวนนี้เลือกตัวอย่างประชากรมา ๑๑๐ คน เป็นลูกจีน ๕๕ คน เด็กไทย ๕๕ คน ในแต่ละกลุ่มผู้วิจัยใช้ผลคะแนนที่ได้จาก Sentence Completion Test แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มย่อย กลุ่มละ ๒๕ คน เด็กที่อยู่ระหว่างกลาง ๒ กลุ่มกลุ่มละ ๕ คน ไม่นำมาใช้ เกณฑ์ในการแบ่งคือคะแนนแสดงระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงหรือค่า ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการอบรมสั่งสอน ๕ ด้านคือ การฝึกความอิสระ การฝึกความสัมฤทธิ์ผล ความเข้มงวด การไหวรงวัดและลงโทษ และความคาดหวัง มาเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกับกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ และวิเคราะห์ความแปรปรวนของเชื้อชาติ แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลและการอบรมสั่งสอน ผลปรากฏว่าเชื้อชาติและการอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์กัน สำหรับการอบรมสั่งสอนของเด็กไทยกับเด็กลูกจีนผลการวิจัยแสดงว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้านการฝึกความสัมฤทธิ์ผล และด้านการไหวรงวัดและลงโทษ ส่วนด้านความเข้มงวด การฝึกความอิสระ และความคาดหวังแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ส่วนกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงพบว่าเด็กไทยกับเด็กลูกจีนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงมีการอบรมสั่งสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงด้านเดียวคือการไหวรงวัดและลงโทษ ในระหว่างชนชาติเดียวกันพบว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำกับกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงมีการอบรมสั่งสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความคาดหวังในระดัการศึกษาของบุตรทั้งกลุ่มเด็กไทยและเด็กลูกจีนให้ทัศนะว่ามีคามารคาคาดหวังให้คนเรียนในระดับอาชีวะ วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในประเทศ

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑	บทนำ	๑
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
	ปัญหา	๔
	ขอบเขตของการวิจัย	๔
	คำจำกัดความ	๕
	การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้	๗
๒	วิธีดำเนินงานและวิธีรวบรวมข้อมูล	๑๓
	ตัวอย่างประชากร	๑๓
	แบบทดสอบแบบสอบถาม	๑๓
	เกณฑ์การตัดสินแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล	๑๖
๓	การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๘
๔	การอภิปรายผลการวิจัย	๓๑
๕	การสรุปผลและขอเสนอแนะ	๓๘
ภาคผนวก ก	๔๒
ภาคผนวก ข	๗๒
บรรณานุกรม	๗๗

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเชื้อชาติ แรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผล และการอบรมสั่งสอน	๒๐
๒ การเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนระหว่างกลุ่มเด็กไทยและกลุ่มเด็กลูกจีนรวมและเปรียบเทียบตามระดับแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงและแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ	๒๒
๓ การเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนของกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกับกลุ่มที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำของกลุ่มรวม (ไทย + จีน) กลุ่มเด็กไทยและกลุ่มเด็กลูกจีน	๒๔
๔ การเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนของเด็กไทยที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกับเด็กลูกจีนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ	๒๔
๕ การเปรียบเทียบการอบรมสั่งสอนของเด็กลูกจีนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลสูงกับกลุ่มเด็กไทยที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำ	๒๕
๖ การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนร้อยละของระดับความคาดหวังของบิดามารดาตามทัศนคติของ เด็กไทยและเด็กลูกจีนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ผลต่ำและสูง	๓๐